

Съдържание

Естеството на любовта	13
Езикът на обичта	31
Мъжът и жената	79
Съвети	95
Щастие	123
Влюбването	133
Ревност	139
Приятелство	143
Целувката	151
За плътта, за страстта, за пола	155

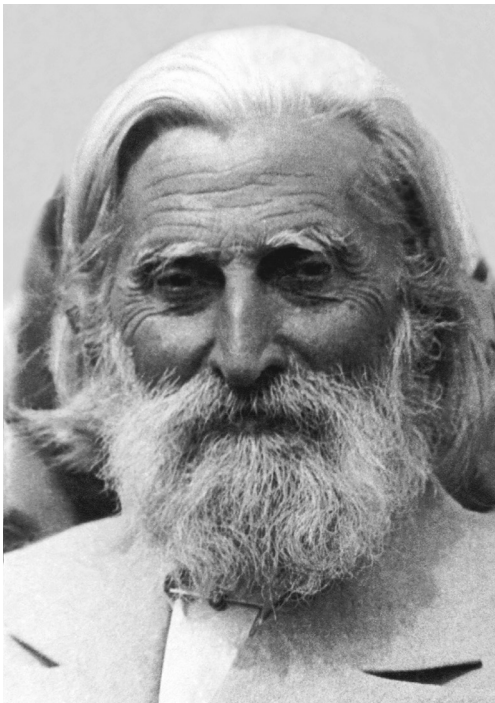
ЖИВОТЪТ НА ПЕТЪР ДЪНОВ

Г О Д И Н И И С Ъ Б И Т И Я

- 1864,
11 ЮЛИ
1878 – 1883
1883
1887,
24 ЮНИ
1887 – 1888
1888,
АВГУСТ
1890–1893
1895
1896
1895 – 1900
- Роден в с. Николаевка, близо до Варна,
в семейството на свещеник Константин Дъновски.
Завършва гимназиално образование във Варна.
Започва да учи цигулка.
Постъпва в Богословския отдел на Американското
научно-богословско училище в Свищов.
Получава атестат за завършен петгодишен курс
на обучение в Свищов.
Учител в русенското село Хотаница. Създава първата си
песен.
Заминава за Америка. Посещава подготвителен курс
по теология в семинарията „Дрю“ –
гр. Медисън (Ню Джърси).
Учи в Теологическия факултет на Бостънския
университет. Дипломира се на 7 юни 1893.
Завръща се в България.
Издава първата си книга „Науката и възпитанието“.
Прекарва в уединение и самота, в размишление
и съзерцание, в молитва и дълбока вътрешна работа.

- 1898 Създава връзка с първите си ученици П. Киров,
Т. Стоименов и г-р Г. Миркович.
- 1901 Започва своите пътувания из България, като изнася
сказки, прави френологически изследвания и изучава
основно качества на българина в продължение
на 11 години.
- 1900, Юли Провежда във Варна „Първа среща на Веригата“ със
своите трима ученици. През следващите години
тези срещи продължават – веднъж в годината, през
м. август. На тях присъстват лично поканени
от П. Дънов хора.
- 1904 Установява се в София, на ул. „Опълченска“ 66, където
постепенно се създава кръг от негови последователи.
- 1914 Започва да изнася редовно пред обществеността
в София неделни беседи, издигнати по-късно
под общо заглавие „Сила и Живот“.
- 1917 – 1918 Интерниран във Варна заради критично отношение
към политиката на цар Фердинанд.
- 1922 Открива Окултна школа с лекции пред младежки клас
и общ окултен клас. Започва да излиза на изгрев-слънце
извън София в местността Баучеровото, по-късно
наречена „Изгрев“.

- 1923 – 1924 Създава голяма част от оригиналните си песни, наречени от него „музикални упражнения“, чиято енергийна същност развива духовните сетива в човека.
- 1928 Последователите му построяват „Салон на Изгрева“ с малко жилище за Учителя. Мястото става център на интензивен духовен живот.
- 1929 Първи летен лагер на Седемте езера в Рила. Летуването там става традиция в живота на малкото общество, наречено „Бяло Братство“.
- 1930 Въвежда нов вид беседи, наречени „утринни слова“. Изнася ги в неделя сутрин, преди изгрев-слънце.
- 1932 Дава първите упражнения на Паневритмията. Постепенно създава комплекс от 28 различни упражнения, придружени от негова оригинална музика. Изпълняват се с цел да хармонизират енергиите на човешкия организъм и да го свържат с вечния природен ритъм.
- 1942 Добършва цикъла на Паневритмията с упражненията „Слънчеви лъчи“ и „Пентаграм“.
- 1944 Най-тежките месеци по време на войната прекарва в с. Мърчаево с група ученици.
- 1944, 27 Завършва земния си път в София, оставяйки едно
ДЕНЕМЕРИ неocenено духовно богатство на българите и на света.

*Радвайте се на живота. Не пресмятайте кой кого,
колко и как е обичал. Щом любовта се проявява, няма
престъпление. Любовта е новата религия в света.*

ЕСТЕСТВОТО НА ЛЮБОВТА

13 НЯМА ПРЕСТЪПНА ЛЮБОВ

Любовта е най-важният въпрос в живота. Разрешите ли него, ще разрешите всички останали въпроси, от какъвто и характер да са те – личен, обществен, семеен или общочовешки.

Любовта е сила, която преобразява всичко и спасява човека. Тя идва в реална, жива форма и премахва всички прегради. Който се домогне до нея, влиза в областта на разумността.

Физическата любов е с прегръщане, с целувки. Реалната любов е с докосване, а идеалната е само отдалеч, от разстояние.

Физическата любов носи големи промени. Който иска да я опита, трябва да знае, че ще се движи от едно състояние в друго, от радост в скръб и от скръб в радост.

Божествената любов върши чудеса. Където мине, твори и пресъздава. Тази любов трябва да се изучава. Но ако не сте приложили човешката любов, която е с най-малки жертви, как ще приложите Божествената, за която се изискват големи жертви?

Любовта е нещо възвишено. Тя не е чувство нито на мъжа, нито на жената. Това, което гразни човека, и събужда низшето в него, не е любовта. Това е изопаченият човешки живот, който сега се проявява.

Любовта е фундаментът, тя е основата на всичко, защото е добродетел, която е сляпа към грешките на хората и от нищо не се обижда. Дори в най-големите грешки на хората тя вижда само добро.

Любовта е глуха за всички лоши, обидни думи. Ти не можеш да огорчиш сърцето на любящия човек, нито можеш да помрачиш ума му, нито можеш да смутиш душата му. На всички обиди и огорчения той ще се усмихне. Любовта е непобедима сила. Който има Любов, той е силен човек.

Любов, която не може да издържи на всички изпитания в живота, не е истинска любов.

Когато светлината и любовта идват от един източник, грях няма. Но когато светлината и любовта идват от различни източници, там е грехът.

Някой иска да прояви обичта си към някого, но се страхува да не го излъжат. Може ли любовта да се страхува от лъжата? Слънцето огрява и топли всички същества, макар някои от тях да вършат престъпления.

Когато влязат в любовта, хората се натъкват на една ужасна гама, от която всички страдат. Който се влюбва, той трябва да знае, че ще мине през тази гама на смъртта. Ако съзнанието му е будно, той ще мине през нея, ще научи нещо и ще излезе, но ако не е будно, ще го сполетят най-големи нещастия, каквито не е сънувал.

Любовта не е в жертвата. Любовта изисква нещо повече от жертва. Жертвата е само закон за изкупване на нашите грехове.

В любовта няма никакъв грях. Любовта е от Бога. Всяка любов, която повдига човека, иде от Бога.

Любовта изключва всякакво насилие. Тя действа между хората само тогава, когато те вършат всичко доброволно. Всеки човек има желание да бъде свободен, сам да пожелае да направи нещо за своя ближен. Заставите ли го насила да направи добро на някого, той веднага ще ви се противопостави.

Първото качество на истинската любов се изразява в желанието на човека да постави своя любим на същото ниво, на което той сам се намира.

Любовта се проявява в живота извън времето и пространството. Тя не зависи от времето, нито от външните условия. Любовта идва от контакта на човека с Бога и се предава чрез вътрешен тласък, чрез вътрешен импулс.

Хората на любовта носят в себе си мир, радост и веселие. Където и да отидат, всички ги приемат с отворени сърца. Те не са невежи, нито горди или амбициозни. Те са смирени и искрени.

Любовта е единствената сила, която постъпва абсолютно безпристрастно. Тя отваря очите на хората, а не ги затваря. Който обича, вижда нещата ясно. Само чрез любовта може да познаете хората.

Любов, в която има страх, не е истинска.
Единствената сила в света, която не познава страха, е любовта.

Само топлината на любовта е в състояние да премахне всички съмнения, подозрения, разочарования в живота.

Мощна сила се крие в любовта. Тя прави чудеса. Заради любовта хората са готови на такива жертви, каквито без любов никога не биха направили. Любовта облагородява човека и подобрява условията. Затова, каквото прави човек, трябва да го прави с любов.

Красотата на любовта се заключава в това всички същества да ви обичат, а не само едно.

Любовта е вечният стремеж на две души.

Престъпността е в невежеството, в кривото разбиране и неизползване на любовта.
Престъпността е, че искаме да сложим любовта в окови.

Любовта е път на най-малкото съпротивление.
Божествените души никога не вървят по пътя на любовта, а по пътя на мъдростта.
Който иска да не прави грешки, да върви по пътя на любовта. Тя е дадена за слабите хора в света.
Силните хора нямат нужда от любов, слабите имат нужда от любов.

Любовта е път към вечно тържество, но за да не злоупотреби с нея, човек трябва да мине по пътя на скърбите и страданията.

Когато говорим за любовта, всякога трябва да разбираме онова начало, което носи живот. Единственият начин, по който хората могат да се разберат, то е чрез любовта. Щом влезете в областта на любовта, вие ще станете щастливи, здрави, животът ви ще се осмисли и ще бъдете готови да служите.

Любовта представлява свят на услуги.
Където е любовта, там е раят, там е блаженството,
там е Бог, там са всички блага.

Любовта никога не ревнува, никога не търси
своето право! Тя прави човека привлекателен
и не държи на достойнството.

Разликата между човешката и Божествената любов
се състои в това, че Божествената любов допълва
всичко в човешката любов, без да я изменя.

Любовта може да бъде физическа, механическа и духовна или Божествена. Това са три положения, чрез които законът на Любовта трансформира силите на света.

Любовта е онази космическа сила в света, която може да тонизира човешкия организъм. Любовта, даже в своето низше проявление, е сила, която хармонизира всички органи и дава импулс на човешкия живот. Любовта става причина за идването на светлината, на топлината, на науката, на хубавите отношения, дава подтик на цялата природа, на цялото човечество и този подтик само може да подобри света.

Любовта може да се предаде по физически, астрален, умствен, причинен начин и по хиляди други начини, но резултатите винаги са еднакви. Тя носи светлина, топлина и свобода.

Любовта не забравя. И в другия свят да идеш, пак ще мисли за теб.

Любовта сама по себе си е чиста, но съдовете, в които се излива, не са еднакво чисти, вследствие на което тя намалява.

Любовта не мисли за последствия. Тя се ръководи от принцип и щом принципът е правилен, и последствията ще бъдат правилни и добри.

Любовта не е трайна, защото е толкова силна, че ако се застои, човек не би могъл да устои на нейните вибрации.

Любовта предизвиква физическо и умствено преображение в хората. Тя създава у човека рег алхимически процеси, под влиянието на които цялото му същество се изменя. Всеки се преобразява, когато почувства, че е обичан.

Чрез любовта си към Бога човек се ражда,
а чрез любовта си към ближния той расте.

В любовта има един елемент, който разтопява
хората, – и богати, и сиромаси, и учени, и прости.
Плачеш, тъжиш, весел си, отчаян си, какво ли не,
но главното е, че всички огньове – и падане, и ставане,
и летене, са плод на любовта.

Любовта не обича никакви оплаквания – това,
че си невежа, че си сиромас, че си грешник,
не я интересува – слага те в огнения куп и те
разтопява. Колкото и да се криеш, да се предпазваш,
тя ще те намери. Не остава нищо друго,
освен да кажеш: „На твое разположение съм!“.